

Dosarul nr. 2rac-346/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Iu. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup” împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 octombrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” privind repararea prejudiciului material în mărime de 118 646,48 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 04 iunie 2016, în jurul orei 01.00, pe str.xxxx, pe automobilul ce-i aparține, de model xxxxxxxx a căzut un arbore, distrugându-l complet.

Potrivit datelor Serviciului Hidrometeorologic de Stat la 04 iunie 2016, între orele 00.00 – 02.00, nu au avut loc fenomene atmosferice și nu au fost semnalate precipitații care ar putea cauza căderea arborelui peste automobil.

A menționat că în baza actului de examinare a mijlocului de transport nr.1425/06A din 17 iunie 2016, cuantumul prejudiciului cauzat companiei în urma căderii arborelui constituie suma de 118 646,48 de lei.

A susținut că deoarece ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” este întreprinderea abilitată cu atribuțiile de defrișare a arborilor, a înaintat acesteia reclamație cu solicitarea reparării prejudiciului cauzat companiei, însă reclamația a rămas fără răspuns.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pîrîtului a prejudiciului material în

mărime de 118 646,48 de lei și a sumei de 3560 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup” împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Alexandru Canja în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup” și s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a constatat că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic. De asemenea, în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art. 10 lit. j) și m) din Legea cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale nr. 591-XIV din 23 septembrie 1999, autoritățile administrației publice locale respectă tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare și întreținere a spațiilor verzi și asigură starea fitosanitară convenită a spațiilor verzi, indiferent de apartenența acestora, organizând acțiunile necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Dispozițiile art. 17 lit. d) din aceeași Lege prevede că administrarea și gospodărirea spațiilor verzi trebuie să asigure elaborarea și aplicarea unui complex de măsuri privind aducerea și menținerea spațiilor verzi în starea corespunzătoare funcțiilor lor.

Din conținutul normelor citate se deduce că răspunderea delictuală a persoanei survine în cazul întrunirii cumulativ „a tuturor elementelor constitutive ale acestei categorii de răspundere, și anume fapta ilicită, vinovăția (dacă contrariul nu este expres stabilit de Lege), consecințele prejudiciabile și raportul causal între acestea, iar lipsa cel puțin a unui din elementele specificate exclude survenirea răspunderii delictual civile a persoanei. Sarcina probării întrunirii elementelor constitutiv” ale răspunderii delictuală aparține, potrivit art. 118 alin. (1) CPC, reclamantului.

Astfel, Colegiul a conchis că pentru a proba întrunirea în speță a comiterii de către intimat a unei fapte ilicite prin prisma neexecutării obligațiilor statutare, apelantul urma să prezinte probe pertinente și admisibile, conform exigențelor art. 121 și 122 alin. (1) CPC, ce ar dovedea că intimatul a admis o inacțiune în realizarea obligațiilor sale de asigurare a întreținerii spațiilor verzi.

Însă, la materialele dosarului nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma că starea fitosanitară a arborelui căzut peste unitatea de transport a apelantei, impunea intervenția intimatului, în contextul în care starea fitosanitară este esențială, pentru că în funcție de acest fapt urmează a fi apreciată conduita intimatului.

În consecință, instanța de apel a constatat că lipsa unei astfel de probe impune concluzia neprobării comiterii de către intimat a faptei ilicite invocate de apelant în forma nerealizării măsurilor de îngrijire a spațiilor verzi, respectiv a arborelui

corespunzător prin tăiere sau curățare.

A reținut că la materialele dosarului lipsește o dovadă clară care ar demonstra necesitatea intervenirii întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu acțiuni concrete, pînă la data indicată, în vederea curățirii sau defrișării respectivului arbore.

A menționat că aprecierea stării arborelui, potrivit normelor tehnice și agrotehnice, se face prin cercetarea din exterior, vizuală a semnelor pe care le prezintă arborele. La acest segment, intimatul în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a prezentat instanței de judecată procesul-verbal nr. 17 și nr. 52 de recepție a lucrărilor executate pentru lunile ianuarie - februarie 2016, conform cărora, pe adresa în care s-a produs incidentul din speță, au fost efectuate lucrări de curățire și tăiere a crengilor (f.d.56), astfel încît în speță lipsește și proba existenței legăturii cauzale între cauza ce a determinat deteriorarea autovehiculului și pretinsa inacțiune a intimatului.

La 05 iulie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, a declarat recurs împotriva hotărârii din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă integral acțiunea.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit.a), d), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că avînd în vedere că arborele nu a căzut sub influența forțelor naturii rezultă că arborele a căzut din motivul stării fitosanitare rea a acestuia, iar din informația prezentată de către pîrît a faptului că pe acea adresă au fost efectuate lucrări de curățire și defrișare rezultă că angajații Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” nu și-au îndeplinit coresponzător obligațiile de serviciu, anume nu au inspectat și verificat toți arborii în vederea determinării dacă aceștea trebuie curățați, defrișați, pentru a evita căderea acestora cu cauzarea ulterioară a unor prejudicii terțelor persoane.

A menționat că la caz se constată existența tuturor condițiilor generale ale răspunderii delictuale și anume prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal și vinovăția, care pun în sarcina pîrîtului obligația de a repara prejudiciul cauzat.

A susținut că la caz au fost prezentate toate actele necesare pentru a demonstra existența prejudiciului constatat prin raportul de expertiză.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 08 mai 2019, astfel recursul declarat la data de 05 iulie 2019 este depus în termen.

La 16 septembrie 2019, Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, ca fiind neîntemeiat cu menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, fără modificări.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge

recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Zanik-Grup”, reprezentată de avocatul Alexandru Canja.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh